

Максим Велков
МАКО

юнашко време

БЛОГ
maxim0411.blog.bg

12+

Максим Велков – МАКО

Юнашко време

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=51693274

SelfPub; 2020

Анотация

Максим Велков -МАКО не е професионален поет (ако има още такива), а бард на мига, на бързата реакция на случващото се, на връхлитащите ни събития и провокираните от тях чувства. Думите му, родени спонтанно от емоция и трезва мисъл, от гняв/покрусa, от любов или възхита, сами запълват белия екран и тръгват бързо в нета. И понеже са истински, и понеже са част от общите мисли и чувства, и понеже са находчиво изказани, събират на мига поддръжници, а авторът им почитатели. В заглавието има ирония, но и гняв, сарказъм, болезнена асоциация с наистина героичното минало на уморения ни народ, зает днес повече с оцеляването отколкото с възраждането си на всеки 30-40 години. В Юнашкото време на Максим Велков няма славни герой и героини, няма велики дела, но има много любов към род, народ, родина. Има вярност към спомена, към идеала и морала на предците. Има ценна надежда за бъдещите дни с очаквана промяна! Стихосбирка на интелигентна сатира и нежна, деликатна лирика, изповед на любов.

О, времена!

О, нрави!

Марк Тулий Цицерон

5

БЯГАМЕ В КРЪГ

Тежко е нали?

Тридесет години все да се поправяш
и накрая пак да те сполети,
туй от дето цял живот

се опитваш да избягаш!
Тежко, непосилно е дори!
Да реорганизираш уж държава,
а накрая след години в залата
творението също да стои и
да посреща лакоми овации!
Тежко е нали?
Днес да осъзнаваш,
че въртял си се от мрак та до зори
все в кръга на същата бандитска орда!
Тежко е нали?
Да строиш години демокрация
и накрая да установиш,
че редил си все едни и същи
орди от ласкатели!
Странно е и много май боли
да пресучеш днес душата
и за демокрация да обявиш
сбралата се в тази съща зала
старата позната орда,
с корупция владееща отново
нашата държава!

21. 01. 2019

ЧУДО НЯКАКВО Е СТАНАЛО ТОГАВА

Чудо някакво е станало тогава,
българи да се сберат
и да вземат общо дело да решават,
България да изградят!

Чудо някакво е станало тогава,
чудо някакво, тук някой сътворил,
сбрал парчетата
на стара скъсана забрава
и от тях държава изградил.

Чудо някакво е станало тогава,
чудо някакво тук някой сътворил,
българи събрал под общо знаме
и от вековните мечти изстрадани,
туй петаче днес България
с духът им сътворил!

Кой тогава, как и с к'во събра
българи, онези там, тогава,
все юнаци със мечти,
та духът да литне пак да се сражава,
да я има днешната държава
за децата им от бъдещите дни!

Чудо е било тогава,
чудото е и сега,
дето днес,

едни мечтите разпродават,
другите предъвкват и мълчат!
Идеалът днес го няма,
идеалът днес е разпилян,
идеалът там лежи забравен
между порции окраден блян!
Чудо някакво е станало тогава,
да забравят себе, род, пари,
само мисълта за Българска държава,
карала ги със кръвта си
да поливат родните земи!
Чудо някакво е станало тогава,
с чудо някой българи обединил –
обща кауза, обща цел –
да възродят вековната държава,
тази цел от егоизма личен,
взел та сътворил!
Чудо някакво е станало тогава,
българи да се сберат
и да вземат общо дело да решават,
българска държава да градят!
06. 09. 2018

ЖИВОТА ИНАЧЕ АЗ ВИЖДАМ!

Не си представям тъй живота,
прегънат в ъгъл да седя,
да тича покрай мен,
а аз усмихнат, безучастно,
полета му да следя!

Не си представям тъй живота,
да правят други
вместо мен деня,
а аз в ъгъла да чакам
комат насам да донесат!

Чета и мисля, мисля и чета
и туй което погледът ми вижда,
не е това ни перспектива,
ни денят, тоз дет
мечтите ми описват!

Да правя от мечтите бъднина,
нали за туй съм се родил,
да има от живота ми
останала пътека,
по нея в бъдещето
да вървя!

01. 11. 2018

ЗОМБИТА КРАЧАТ

Колко жива е държава,
за която мъртъвци
по списък глас подават?

Колко жива е държава,
за която легенди бъдещето обясняват?

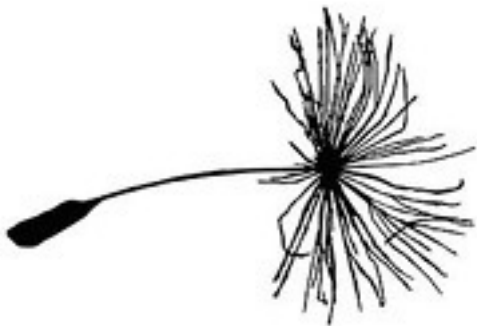
Колко жива е държава,
която бандити по списък управляват?

Колко жива е държава,
на която дишането други
разрешават и управляват?

Дишайте, не дишайте,
туй преглъщането
днес Ви е храна!

Други въздуха във дробовете
днес ни управляват,
туй е нашето мечтано,
щастие безспир сънувано!

17. 01. 2019

10

БЯХМЕ, БЯХМЕ, БЯХМЕ!
Бяхме ний страна на розите,
станахме страна на некролозите!
Бихме се да имаме държава,
днес мечтата от сергия частна
де що има патриот продава!
Бяхме рай в земя на хиляди легенди!
Станахме страна, продадена
на душевни мравки
в джобовете натъпкана!
В космоса летяхме
заедно със първите!
Сринаха ни долу,
в калта от кървите!

Имаше държава!
Няк'ва рушветчийска плява
тук сега остана!
Имаше и гордо население!
Днес остана стадо
от успехи в ступор умълчано,
цялото във вцепенение!

03. 01. 2019

11

ЦЕЛУВАЙТЕ РЪКА!

Властта ни предпази
от срив икономически –
не може да се срине
нещо липсващо практически!
Бъдете благодарни,
той мисли все за Вас!
Как мумиите Ви гледа
по празните площади
безмълвно да висят!
Целувайте ръката,
изцеждаща кръвта!
Бъдете благодарни,
страната като негов склад
за удоволствия държат!

03. 01. 2019

12

НАДГРАЖДАМЕ РАЗПАДА

Под погледа на изпадналото
в ступор население!

Вцепенени от достигнатата
висота на управление!

Под бодрите овации
на властови крепители!

Овациите получава
надграждането на разпада
на хилядолетната държава!

Скалите бели
претворяват в дребен камък,
чакъл от него

за пътечки си дробят!

Чакълът – в пясък,
прах накрая

от вятъра разносят!

Това с държавата
алчници творят!

С надграждането на разпада
се гордеят и кълнат,
старателно да продължават,

дорде последната прашинка,
на древната държава
от мястото свещено изметат!
02. 01. 2019

13

НАШЕТО ЯЙЦЕ!
Черупката пробита
господарят човка потопи!
От яйцето
на онази палава държава
сал черупка куха днес стърчи!
Спомени разказва
на смеещия ѝ се свят!
Някога била е
млада, хубава
и плашеща държава,
днес уплашено измитат
от черупката парчета –
да не скърцат под подметките
на новия, капризен господар!
22. 12. 2018

14

КАКВО?

Какво?

Харесвате лъжата,
че тази власт Ви носи свобода?

Че тази власт за бъдните години
ще осигури живота Ви
в добруване и благодат!
Вземете някакъв парцал,
изтрийте розовите очила
и колкото да са покрити с кал,
все лъч от истината ще пробие във глава!
Ще видите през мъничка резка
как управленци дъвчат във несвоят
докарания днес народ
до просешка тояга
и късове от него разпродават,
цената без да пазарят!
Вземете някакъв парцал!
Очилата почистете,
че колкото и да е мръсен тоз парцал,
през очилата истината ужасяваща
е време да съзрете!
Война върви навън!
Война против народа!
И честен днес е всеки сън,
щом път към свободата той изписва!

16. 12. 2018

ЮНАШКО ВРЕМЕ!

Най-юначно стана

днес, сега,

в миша дупка да се криеш,

глупостите със страната,

дето вършиш,

друг да трие!

Най-юнашко е сега,

здраво зъбите да стискаш,

ако трябва и в уста

мръсните чорапи ще натискаш!

Най-юнашко е сега,

другите да са виновни,

докато са правили това,

за което си ги сложил!

Най-юнашко е сега,

задника да си избършеш

с тез за бърсане парцали,

дето около врата

за съюзници си сложил!

Миша дупка днес е

твоят хоризонт велик!

Идва сметката юнашка,

в устата с чорапите и нея

в гърлото ти да натика!

13. 11. 2018

ЖЕРТВИТЕ ОЧАКВАТ ПОЧИТ, ТИШИНА!

Не я размахвайте Тюркян,
щот споменът назад ни връща!
Чешмата преместете
пред онази църква във Батак,
сърцата дет обръща и ще разберем,
че споменът история не връща!
Не ни размахвайте скръбта,
че ще се смесят мъка, спомен и обида,
гневът ще скочи като безпредел
и споменът за малката, невинната Тюркян
ще отминава без невинните да станат различни!
Не можем да забравим днес Тюркян,
кръвта в Батак не съхне!
Как мислите сега да устоим държава тук една
с толкова несподелени мисли!
Тюркян – невинна жертва на случайността,
създадена от лоши мъки!
Батак е зверската творба
на дружелюбното присъствие!
Как искате да съединим
в една картина толкоз мъка, отчаяние,
ако не спрем с ръжен да творим

потоци кръв от незарастващите рани!
Почитайте и оставете жертвите да спят!
Не ги окачайте байрак да бъдат!
Отношението към жертвите и към смъртта
навсякъде е почит, тишина,
и тук очаква уважение, смирение да бъде! 31. 12. 2018

17

БАНАНИ ДНЕС РАЗДАВАТ

Врагът с билет партиен
е днес на власт!
Корупция, грабежи, беззаконие
държавата душат!
В билета им партиен
роди се тази смрад!
Мечтата изкусителна
била е, те да са на власт,
а другите кат молеци се роби
под тях да мрат!
Мечтата за банани
ни прати в този свят,
едните маат си банана,
а други нямат и за цвят!
Е, прав ще се окаже оня
с мустака пред света,

връгът с билет партиен
е най-опасен за света!
Врагът с билет партиен
е днес на власт!

10. 11. 2018

18

МОРАЛЪТ ДНЕС ИЗЛИШЕН СТАНА

Морала го изплюхме
на площада
под търкащите,
влачените,
морните,
крака.
Моралът някъде назад остана,
като излишна дреха,
цяла в кървави петна.
Моралът като тривка
днес ни трябва,
като постелка пред врата –
минаваш,
тъпчеш,
нищо на оставяш
и горд нахлуваш във властта!
Моралът днес

излишен стана,
в банкноти облепен,
с банкноти дупките събрал,
покрил разкъсана несрета,
основата дантелена,
наречена морал!
02. 11. 2018

19

ИМАШЕ ЕДНО ПЛАТНО

Имало едно кълбо!
Нишка дълга го създаде!
После стан дойде и изтъка
здравото платно
за костюмите на всяк'ви власти!
Имало едно платно!
Много, разни кройки,
дрешки всякакви от него се ушиха!
Някои станаха костюми на властта,
други просто станаха изрезки!
Имаше костюми на властта!
Те джобове пълнеха от нея,
но пък трябваше
добива на порции те да разпределят!
Имаше Джобове на властта!

Те събираха и добив криеха,
после го раздаваха така,
както властващите определяха!
Тъкан имаше заветният ни джоб!
Той от слагане и вадене си се износи!
После взе да се покрива
с околната на него смрад,
а ръката взе да се гнуси

20

и заделеното взе да си прибира!
Имаше костюм и плат!
После джобът взе
да се разпада на парчета!
А парчетата за плат си претендират!
Търкаха те всеки праг
в опит пак да ги приемат на банкетата!
После тез парчета паднаха в калта!
Взеха с тях да лъскаят пода,
по известните от тях
ползват да пропускат светлина
през прозорец за народа!
А прозорецът е пред стена!
Там – картина горда с боя
напукана от времето!

Тя показва как костюмът на народа
на пирон виси на мръсната стена!

Имало едно кълбо
с нишка тънка, здрава!

27. 10. 2018

21

НЯМА КАК ДА ГО ПРОСТИМ

Смазаха душите от начало,

долар, евро

мама, тати подмени,

търсим днес

остатък от държава,

а трески

под ноктите от нея

сал остават

кървави следи.

Смазаха мечтите от начало,

алчност, завист

полета на птица подмени,

по лице сълзи

оставят пътеки

на изгубените дни!

Смазаха сърцата от начало,

преклонената глава

хайдути замени,
по земята на България
спомен не оставиха
от великите ни дни!
Смазаха народа от начало,
мрак историята ни покри,
търсим оня спомен за полята,

22

пясък в устата ни хрущи,
докато спомена
за отминали сияйни дни
се опитваш да преглъщаш!
Смазаха душите от начало,
смазаха и малкото мечти,
смазаха мечтите за България –
туй, сърцето,
няма как да го прости,
опитът
държавата ни да се заличи!

17. 10. 2018

ТУК ЕВРОПА СЕ РОДИ

ПЕСове

нападнаха Балкана,

дето тук

Европа се роди!

Демокрацията в

ЕНПейци се изражда,

всякой гледа да отрѣфа

от балканските земи!

Нищо утешително не носи

тоз ламтеж

за слава и пари,

тази търговия

със живота на народа,

дето кара всеки

за живот

да си плати!

Перспективата комай е ясна!

Таз земя и

тоз народ

ще си вървят!

Щом остава тук да властва

алчността, дето

вижда от народа
сал купчинка пари!

24

ПЕСове заръфали месата,
ЕНПейци ни душат
и мълчи учудена земята
как от таз земя отрови се роят!
ПЕСове нападнаха Балкана,
дето тук Европа се роди!

30. 09. 2018

КОНДИЦИЯ

Държавата ни
никога не е била
в по-добра кондиция –
вървиш и даваш кеш
и на ръка,
законите оставяш
прах да дишат!

12. 11. 2018

25

ТАЗ ЗЕМЯ ТЪДЯВА

Този ЕС и тази страна!

Таз държава

и тишината тази!

Този народ

мъката му днес,

сега,

нищо не напомня

миналата слава!

Тази планина

и това поле!

Нивите, горите

тук покрити от забрава!

Оня дух

и обездвижените

днес нозе,
к'во на българите
днес остана?
Тези хора
и онези светове,
и поколенията,
тичащи тъдява,
кой за тях помисли,
миг дори поне,
през цената
на продадената слава?

26

Оня свят
и нашето небе,
облаците сини,
дето носеха негата,
за родина, дом и род
и синьото море,
дето днес
тъгата пребивава!
Тоз ЕС и таз страна!
Таз държава
и нейната управа!
Този народ

мъката му днес,
сега,
нищо не напомня
миналата слава!

11. 09. 2018

ВЪРВИ народът
Върви НАРОДЪТ уморен!
Върви народ обезверен,
от демокрацията претоварен,
зад зъби зорлем стиска си душата
и чуди се коя гора да хваща!
От революцията няма вест,
от битовизми дъх не ни остана,
закърпването дупки днес
икономически прогрес си стана.
Революционерите четат и пишат,
к'во другите не мислят като тях,
платената любов е най-активна,
тя носи бъдеще за Вас!
Върви с фенер май някакъв човек,
опитва демокрация да осветлява,
а образът му остава чер –
светлината пушек най-раздава!
Върви народът уморен.
Върви народ обезверен,
от демокрацията претоварен,
зад зъби зорлем стиска си душата
и чуди се коя гора да хваща!

21. 07. 2018

ДЕ Е ЛЕВСКИ!

Нито свята,

нито чиста,

сал сурата поумита,

да е лъскава и красна,

да не видят и усетят

колко вътре гние всичко,

колко вътре всичко се разпада,

колко няма вече правда!

Българска държава!

18. 07. 2018

НА КУПИДОН БАТАКА

Купидон огледа своята стрела,
до цел достигна – цяла в бронезилетка
от сметки и банкноти скрита!
На сухо Купидон сега преглъща,
гледайки мечтата на оная спихнала глава,
повече на банкомат прилича!
Купидон погледна листа с имена!
Ма как ги сбират тез примати,
щом целта им е една –
да се ползват като банкомати!
Тежък жребии е сега,
Купидон да го играеш,
дават списък-ценоразпис с имена
и стрела по цената правиш!
Всеки с бронезилетка се покрил,
диша тежко, сглабя със пари мечтите,
Купидон стрели по мярка им твори
да пробиват броните в душите!
На едните са пера,
там е ясно – чувства към парите няма,
другите – активните сега,
с бронейни сметки са покрити!

Купидон да не си сега!
Тез поръчки целите,
със сметки тъй покрити,
сметки, сметки за стрели на любовта
в душите няма място,
останало открито!

30

ДЪРЖАВАТА ЗАПОЧВА В ПЪРВИ КЛАС

Държавата започва там
от първи клас и първия учител.
Повела за ръчички
малки белички листа,
шедьоври тя от тях създава!
Повежда ги
сред хорската гора
за тръните показва и разказва
и птици от листата
раждат се и литват те сред нас
и пойни и грабливи!
Листата бели
хвъркват към живота,
растат, порастват,
държавата изпълват
и с тях,

учителите първи,
държавата изписват
и своята надежда,
и цялото си бъдеще!
Държавата започва
в първи клас!
16. 09. 2018

31

БЯЛАТА ДЪРЖАВА
От каменна държава
за тридесет години
куп чакъл остана!
Сега опитват се
наново да я съградят,
с цимент корупция
бетон забъркват!
Време е лъва
от ГЕРБа да свалим!
Време е, вместо него
магистралката да изобразим!
Магистралката от „бело“!
Кадрите в държавата създаде,
назначила и развила!
Знамето ни е три цвята:

и е бяло –
като „бело“,
и зелено –
както е листът за „бело“,
и червено –
както е кръвта,
проливана за „бело“!

26. 04. 2018

32

ПАРОДИЯ, НАРЕЧЕНА ДЪРЖАВА

Пародия, наречена държава,
коптор колониален, струпан без дувар,
ЕС разрухата ни радва,
а НАТО вдъхва ни кураж,
за туй държавата ни клати
и все Борисов си е на върха!
Пародия, наречена държава,
корупция поддържаща духа,
ръката произвеждаща благата,
протегнатата за милостиня днес държат!
Пародия, наречена държава,
коптор колониален, струпан без дувар,
ЕС разрухата ни радва,
а НАТО вдъхва ни кураж!

ЗА БОКЛУКА

(МОНОЛОГ НА ИДИОТА)

Все повтаря се светът!

Пяната отгоре все изплува!

От боклук каймакът все така

цвят на обществото все формира!

И боклукът яхва цялата страна!

И боклукът все властта захапва!

И боклукът първо управлява!

После идва и гневът.

После и народен съд се появява!

После... времето върви!

Разните неща намества и размества!

После... по-различен свят се появи!

После той във властта се вмести!

После идва друго утро пак!

И боклукът, цвят, да видиш, става!

Пъчи се,

раздава справедливост в мрак!

И за прежния боклук,

сега наричан цвят,

денонощно жали!

После, както и преди!
След нощта... настъпва утро!
И цветът, каймакът,
както и преди,
във боклук
на светлина си се превръща!

34

Ей така светът у нас върви!
Ден след ден
и нощ деня последва!
Сменят се боклуци из властта!
А народът
все праха им диша!

16. 09. 2018

СРАМ СЕ НОСИ

Над смълчаната държава
срам се носи,
дъх не ни остана!
Уж народ сме
горд със слава,
а от историята
нищо не остана!

27. 09. 2018

35

МЕЧТАТА БОСА

По улиците шляпа босата мечта,
за нея всякакъв сезон е слънчев,
за нея топъл е снегът
и облаците слънце пръскат!

По улиците шляпа
неизживяната мечта,
напред, нагоре и е млада,
отминалите дни я правят все така
усмихната и слънчева, неустоима!
Асфалт, павета, прах от суета,
в очите паднала мъгла любовна,
сърцето тупкането ускорява,
слънцето залива земята с топлина,
мечтата боса щом по нея още скита!

По улиците шляпа босата мечта,
Подприпкваща, усмихната, с чадърче,
в рокленце, цяло на цветя!
Тя в пух превръща

на живота камъните остри,
сърцето щом за нея още пита!
По улиците шляпа босата мечта!
05. 01. 2018

36

ЩОМ ВРАТАТА ХЛОПНЕ

Вратата хлопва!

От туй,

което за съдба си мислил,

на живота вихърът

извлича те навън.

Подскачаш, удряш се

и спираш в първия

отсечен и полегнал пън,

срещнал с острите си ръбове

очуканата ти въздишка

на отминалия сън!

Всичко като миг премина,

като мълния животът прелетя,

жегата, дето те застигна,

всичко претвори

в изсъхнали цветя!

Той животът сух е,

кратък,

хрупкав,
вятър лесно го върти,
за надеждите повехнали,
за несбъднати мечти
вече времето нарежда
вместо трелите любовни
тъпаните на вбесените души!

37

Любовта в омраза се израства,
светлината се обръща в мрак
и онази общата надежда
става личен недостигнат праг!
Щом вратата на живота хлопне,
на живота вихърът
изхвърля те навън –
там, търкулнат до изсъхналия
наръч на цветята от мечтата,
ти усещаш болка
от несбъднатия сън!

10. 01. 1019

ЧОПЛЯ ДЖОБА СКЪСАН

Седнал сам
на сухата трева,
чопля джоба скъсан,
чудя се дали сега
стадион да построя
или да купя пушка?
Ей така седя
там на синора изсъхнал,
чопля дупки и мълча,
чудя се дали е още жив
геният ни български!
Седнал там
на сухата трева,
върху синора изсъхнал,
чопля дупка
в изоставената си душа
да разлистя
този синор български!

11. 09. 2018

Алчността не

намалява нито от богатството, нито от немотията

латинска сентенция

41

ДА БЕШЕ ЛЕВСКИ ЖИВ

А Левски можеше и да е жив,
пътищата да оправи,

железницата да ни дострой,
по нея свободата да достави!

А Левски можеше и да е тук,
с фес да управлява цялата държава,
да бе приел патриотичния мотив,
че толкоз управляващите дават!

А можеше днес Левски да е жив,
да кефи се из вилаета собствен,
народът щеше да е най-щастлив,
че патриот го управлява.
Да беше Левски днеска жив,
какви добри пари с патриотизъм
от него щяха да изкарат,
ма нейсе и от тези патриотът е щастлив,
все някой лев и от бесилото се прави!
А той увиснал кат каиш,
за няк'ва свобода на бедните да брани!
А можеше днес Левски да е жив,
с властта да делка рекет,
да стърже кожа на раята
и с политическия днес башибозук
доволно да преглъща резултата!

06. 02. 2019

42

СМАЧКАНА СЪДБА

Власт стаена трае,
власт стаена си мълчи,
мандатът си върви,
в техните джобове тичат
общите пари!

Скъсаните до стената,
смазаните от съдбата
няма как до тях да се допрат,
няма как мечтата,
грабната в съдбата,
с тези нещастници
сега да разделят!
В ъгъла на смазаните,
от живота мразените,
тези,
който които иска някак да си прибере!
Власт днес имаме,
власт ний днес употребяваме,
нямаме и имаме
друга някаква мечта!
Таз земя народна,
таз земя свободна
става днес смачкана съдба!
Мъртви сме родени,
мъртви си живяхме,
в свят на мъртви
планове за бъдеще строим!

ГРЕШКА вдясно,
грешка вляво,
пропастта под нас расте!
Пада този,
пада онзи,
никой броя не чете!
Столтът само да е пълен
с правилни лица,
задниците те да лъскат
на владетелите на властта!

28. 09. 2018

ПОЛИТИКА

Първо колят, после мислят,
после нещо в ляво ги боли,

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.